

tekst heeft omschreven: „En de Vader zal u met de Zoon aannemen in een minnelijk omhelzen in de Heilige Geest”. Met die wens hebben velen hem dankbaar en hoopvol op 26 juli te Heverlee 'ten paradijze' uitgeleide gedaan.

Jos Andriessen s.j.

MARCEL NOTEBAERT

Hij werd geboren in Kortrijk op 29 augustus 1924 en overleed er op 30 maart 1986. In deze stad volgde hij Grieks-Latijnse humaniora en in 1940 trok hij naar Gent voor een opleiding in het Provinciaal Handels- en Taleninstituut, maar in feite studeerde hij er aan de Academie. In 1945 behaalde hij er zijn diploma in de sierkunsten. In 1946 werd hij lid van de Jeune Peinture Belge. In 1947 stichtte hij samen met André Dequae het Studiecentrum voor Textieltekening. In 1949 werden zijn schilderijen onderscheiden met de Grote Prijs van Rome door een jury waarin Constant Permeke, Pierre Paulus en Henri-Victor Wolvens zetelden. Hij werd Art Director van een tapijtweverij. In 1951 was hij medestichter van het C.V.K.V. en van het tijdschrift 'West-Vlaanderen' (1952). Van 1954 tot 1964 heeft hij niet geëxposeerd. Hij liet de 'ontmoedigende woestijnen' van het abstracte praktisch onbetreden. Toen pakte hij in 1965 in Brussel, te midden van de 'onthutsende liturgieën in de kunsttempel der Koningsstraat' (U.V.) uit met een grote tentoonstelling van 52 omvangrijke schilderijen, waarvan geen enkel te koop was. Hij wilde bewijzen dat het expressionisme nog steeds vol ontwikkelingsmogelijkheden stak en eigenlijk is hij daar nooit van afgeweken in zijn schilderijen, monumentale wandschilderingen, tapijten en decorontwerpen, grafiek voor illustraties en bibliofiele uitgaven, ook niet in zijn 'Boodschappers', een meditatieve cyclus over grote historische figuren die aan de wereld een boodschap brachten, zijn laatste grote onderneming, die nooit zou eindigen... „Het kunstwerk, zei hij immers, is een vormelijk antwoord op een metafysisch pro-

bleem" of nog „met de bijbel en met Dostojevski kan je je hele leven vullen" en men vindt dit weer in de voornamen van zijn kinderen. Hij wilde zijn eigen, zeer rijke en veelzijdige middelen in functie stellen van een menselijke boodschap. Voor elke menselijke beroering een plastische expressie vinden, dit was zijn eigenste standpunt.

Hij zal in onze herinnering blijven leven als een bezige, actieve, vinnige man, praat- en ook schrijfgraag, maar vooral als een eerlijke artiest, een zeer habiele tekenaar, een vormenbedwinger, steeds op zoek naar monumentaliteit.

Fernand Bonneure

OPROEP VAN DE REDACTIE

C.V.K.V.-leden die menen in aanmerking te komen voor een artikel in deze rubriek (n.a.v. een bekroning of een verjaardag van 60, 70, 80, ...), richten eerst een aanvraag aan het redactiesecretariaat (adres vooraan in het nummer). Gelieve hierbij echter rekening te houden met de voorschriften van onze Raad van Bestuur, afgedrukt in ons nr. 204, blz. 49. Beste dank bij voorbaat.